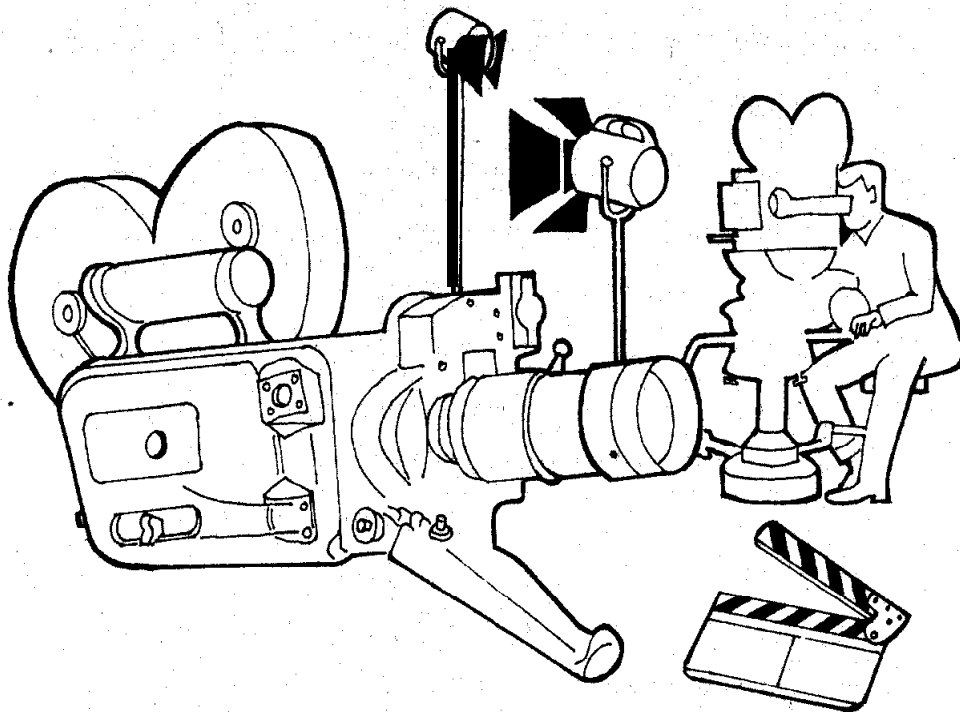

บทที่ ๗

ภาพยนตร์เพื่อการศึกษ

ภาพยนตร์ เพื่อการศึกษา

นับตั้งแต่ศตวรรษ ๒๐ เป็นต้นมา ความเจริญทางด้านเทคโนโลยีได้ก้าวหน้าไปในทุกๆ ด้าน เป็นโอกาสดีของพลเมืองในปัจจุบันที่สามารถศึกษาหาความรู้ในด้านต่างๆ ได้อย่างกว้างขวาง ไม่ใช่เฉพาะภายในท้องถิ่น ภายในจังหวัด หรือ ภายในประเทศของตน เหตุการณ์ต่างๆ จากทั่วโลกได้มีการส่งมาถึงยังประเทศไทยได้อย่างรวดเร็ว โดยใช้สื่อมวลชนประเภทต่างๆ ภาพยนตร์มีข้อดีกว่าสื่อมวลชนประเภทอื่นๆ ตรงที่สามารถให้ทั้งภาพและเสียง สามารถถูกส่งมาได้อย่างรวดเร็วโดยส่งผ่านมาทาง เครื่องส่งและเครื่องรับโทรทัศน์ เกือบจะกล่าวได้ว่าโทรทัศน์และภาพยนตร์ เป็นสิ่งที่แยกออกจากกัน เกือบไม่ได้

ภาพยนตร์ เข้ามามีบทบาทที่สำคัญเป็นอย่างมากในวงการการศึกษา ได้มีผู้ผลิตภาพยนตร์สารคดีต่างๆ ที่เป็นประโยชน์กับบุคคลทั่วไป ไป เช่น การเพาะเห็ด การแก๊วเครื่องยนต์ การรักษาสภาพและอนามัย การป้องกันโรคติดต่อ ฯลฯ ภาพยนตร์ที่มีลักษณะดังกล่าวนี้ เราจัดอยู่ในประเภทภาพยนตร์การศึกษา

ในการพัฒนาทางการให้การศึกษากับประชาชนนั้น เดิมทีเคยหวังสื่อเป็นสื่อมวลชนที่เกิดขึ้นก่อนสื่อมวลชนประเภทอื่นๆ แต่ในระยะต่อมาเมื่อเทคโนโลยีได้เข้ามามีบทบาทในวงการศึกษามากขึ้น ภาพยนตร์จึงได้เพิ่มพูนความสำคัญขึ้นมาเรื่อยๆ ทั้งนี้เนื่องมาจากว่าข้อความในหนังสือนั้นสื่อความหมายไม่ชัดเจน เช่น ภาพยนตร์ ภาพยนตร์มีทั้งภาพ เสียง และการเคลื่อนไหว สามารถแสดงให้เห็นลำดับขั้นตอนได้อย่างชัดเจน ทำให้ได้เข้าใจรายละเอียดต่างๆ ซึ่งไม่สามารถอธิบายด้วยข้อความหรือคำพูดได้

ความหมายของภาพยนตร์การศึกษา

ภาพยนตร์ทำมาจากสารเคมีซึ่งมีลักษณะโปร่งใสแสงสามารถผ่านทะลุได้ เวลาจะดูต้องนำเอาฟิล์มภาพยนต์นั้นมาใช้กับเครื่องฉายภาพยนตร์ ภาพยนตร์ที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันนี้มีขนาดที่แตกต่างกัน มีทั้งฟิล์มขาวดำและสี อีกทั้งวัตถุประสงค์ของการใช้ก็แตกต่างกันด้วย โดยมีทั้งภาพยนต์บันเทิง สารคดี การศึกษา ฯลฯ

สำหรับภาพยนต์การศึกษานั้น ศาสตราจารย์สันน์ ปัทมะทิน แห่งแผนกอิสระ

ทำร อย่างหนึ่ง

ในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ ๒ ภาพยนตร์การศึกษาได้เจริญก้าวหน้าขึ้นมา
ได้มีแนวความคิดเกี่ยวกับการใช้ภาพยนตร์การศึกษาเกิดขึ้น เป็นต้นว่าทำอย่างไรมภาพยนตร์

